

Zpravodaj

farností: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

vydává ŘKF – arciděkanství Pardubice | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč | 2020/05

Kolikrát jen v Písmu zaznívají následující slova: „Nestrachuj se. Já ti pomohu... Neboj se.“ praví Hospodin.

Jak aktuální je právě tato výzva v dnešní mimořádné době, kdy se lidé strachují o svou budoucnost v důsledku nevyzpytatelné a nevypočitatelné hrozby jménem COVID; kdy jsou vystaveni a stresováni nejrůznějšími a někdy i lživými zprávami o této nové pandemii. Skutečnosti, která zabraňuje běžnému setkávání lidí, která izoluje mnoho osamělých od návštěv i svých nejbližších, která omezuje účast na bohoslužbách nepochopitelnými ba někdy protichůdnými opatřeními, kdy se množí psychiatrické případy a problémy v rodinách, kdy ztrácejí jistoty a myslí si, že se nic nedá dělat, kdy se děsí smrti, protože ji vytěsnili ze svého života, i když se týká každého; apod. Mnozí se ptají PROČ – proč to zasáhlo právě nás a znovu silněji právě v čase příprav na vánoce, kdy se většina těší na vzájemné setkání se svými drahými? Jak dlouho to ještě bude ještě trvat? Kdy to skončí? Proč se to nedá zastavit? Spousta otázek, stresu a nejistoty a odpověď není. Už na jaře ale tuším arcibiskup Graubner řekl, že otázka proč není správná. Že se máme spíše zamyslet nad tím, co nám chce touto nepochopitelnou situací říci náš Pán.

Není nám dána nabídka, abychom si konečně uvědomovali, kam se řítíme v honbě za úspěchem, mocí a majetkem, blahobytem a bezstarostností? Abychom se více zajímali o potřebné, ale i své blízké? Abychom pochopili, co je opravdu důležité a potřebné a bez čeho se můžeme

obejít? Abychom se nedali zastrašit stresovými a apokalyptickými scénáři, co bude a nebude a naopak se snažili hledat nové cesty, způsoby a prostředky, jak hospodařit s danými věcmi a časem, jak si správně seřadit žebříček hodnot? Abychom si připomínali, že tu nejsme navždy a počítali i se smrtí, která patří k životu a nikdo se jí nevyhne?

Možná, že právě tato doba nás má dovést k tomu, abychom si konečně uvědomovali, že máme také a můžeme naprosto důvěřovat Pánu, který vše řídí, vidí, má ve své moci a který nás má nesmírně rád.

Prožíváme advent. Za zvláštních podmínek. Ano, ale nic nám nebrání, abychom ho prožívali s opravdovou usebraností, tak jak to má být. A kdo jiný než my, máme nyní ukázat svým životem, příkladem jaké jsou hodnoty adventu i právě v této nenormální době těm, kteří o pravé podstatě svátků neví. Vždyť to je příprava na něco velikého než jen na pár chviliek hojnosti u stroměčku. Bohužel, jak i teď možná vidíme, ta pravá poezie adventu se zase ztrácí v ruchu a shonu. A v tom není to pravé očekávání na někoho milého a živého, který k nám sestoupil jako Boží Syn a dal nám cennější a trvalejší dar - spásu a věčný život - ale bohužel jen cosi možná vzrušujícího a krásného, ale lidsky pomíjejícího. Naše čekání však má smysl - čekáme na jistotu, kterou i sebelepší svět nemůže dát, ale ani vzít, a to v nás má vzbuzovat a udržovat radostnou naději. Následující třetí

pokračování na další straně

neděle je radostná. Ne náhodou. Proto se radujeme a děkujeme Pánu, že mu můžeme stále důvěřovat, i když se svět kolem nás utápí v beznaději. Jednou totiž s postupem času poznáme a uvidíme, jak nás Bůh vede a jak se nás ujímá i v těžkých chvílích života, a to i když někdy přes naši vůli.

Modlitba:

Pane, věřím, že mě vyslyšíš a pomůžeš mi překonat strach z koronaviru. Naplňuje mě radostí vědomí, že i když jsem malíčkým červíčkem

tvého lidu, nemusím se bát, protože mi přicházíš na pomoc. Proto se budu navěky radovat v Hospodinu a nebudu se chlubit sebou, budu věřit, že mi odpustíš mé viny a že mě neopustíš. Dal jsi vytrysknout řekám na holých pahorcích mého hříchu, zřídliům údolí mé úzkosti. Proměnils mou step v jezero plné vody. To vše učinila tvá ruka. Tobě buď chvála navěky. Amen.

Jáhen Karel Kylar

Obsah

Slavnost prvního svatého přijímání . . .	2
Seniorklub	3
Sbírka na Charitu z neděle	
19. července 2020 – poděkování	3
Tříkrálová koleda zazní	4
8. charitní ples	5

Lůžko okamžitého přijetí	6
Mladý programátor Carlo Acutis byl v Assisi beatifikován	7
Z farní kroniky	8
Kalendář plánovaných akcí	11
Vánoční hymnus na lásku	12

Slavnost prvního svatého přijímání

Neděle 11. října 2020 byla pro naši farnost velice radostným dnem. Po odkladu způsobeném epidemií koronaviru i nečekaných komplikací těsně před onou říjnovou nedělí, se v kostele sv. Bartoloměje v Pardubicích nakonec sešlo 13 mladých slečen a chlapců, aby poprvé přijali Pána Ježíše. Slavnost prvního svatého přijímání proběhla vzhledem k vydaným nařízením ve skromnějším duchu, mše svatá se mohla účastnit pouze nejbližší rodina a poprvé nezněl kostelem zpěv, o to niterněji ale děti i rodiče slavnostní chvíle společně prožívali.

Mši svatou koncelebrovali P. Antonín Forbelský a P. Radek Martinek.

Na přijetí eucharistie se děti poctivě připravovaly celý rok pod vedením zkušených katechetek Zuzany Petrášové, Ireny Zbrojové a P. Antonína Forbelského. Během přípravy zkoumaly, co je hřích, jak vypadá dobro a zlo v našich životech, jaký význam má odpuštění, a při názorné hostině se společně připravovaly, až se ve svatém přijímání setkají s Pánem Ježíšem.

Za krásnou slavnost i celoroční přípravu všem zúčastněným veliké DÍKY!

Za rodiny dětí Martin a Lucie Žárští

Seniorklub

Milé seniorky, milí senioři naší farnosti! Myslíme na Vás v této době dosud nepoznané pandemie. Nechceme Vás ohrozit nákazou covid-19 a proto jsme zrušili případné prosincové setkání seniorklubu. Buďme spojeni ve vzpomínkách, modlitbách a vzájemných přáních všeho potřebného a pro nás dobrého. Pokud máte možnost telefonického spojení s dalšími seniorkami a seniory, sdílejte své starosti i radosti. Přejeme a vyprošujeme Vám v adventní čas i o vánočních svátcích dobrou mysl, dobré a stá-

lé zdraví, každý den drobnou radost, dobré nápady na řešení denních starostí a Boží požehnání do dalších dní a let.

Společně doufáme, že překonáme současné obtíže a prožijeme zase krásná setkání.

Požehnané svátky narození Páně přejí

*za seniorklub
Olga Kylarová a Jan Kohl*

Sbírka na Charitu

z neděle 19. července 2020 – poděkování

V neděli 19. července 2020 proběhla ve farnostech Královéhradecké diecéze sbírka na Charitu. Výsledky této sbírky v jednotlivých farnostech najdete v říjnových Charitních listech v časopisu Adalbert. Dodatečné výsledky budou ještě uveřejněny v prosincovém čísle.

Darované finanční prostředky budou použity na podporu činnosti Diecézní katolické charity

Hradec Králové, která je koordinátorem charitního díla v Královéhradecké diecézi, mimo jiné

poskytuje různé služby a podporu jednotlivým farním a oblastním charitám a realizuje i vlastní projekty pomoci, jako jsou: Adopce na dálku a rozvojové projekty v Indii, Dobrovolnické centrum, půjčovna pomůcek pro nemocné nevyléčitelnou Huntingtonovou chorobou, aktivity

a programy pro cizince a uprchlíky. Je zapojena také do mezinárodního projektu Erasmus+ za účasti partnerů z Německa, Rakouska, Itálie a Rumunska.

Děkujeme všem dárcům za příspěvek a podporu charitní činnosti a také všem duchovním

správcům za spolupráci a pozornost, kterou jste sbírce ve svých farnostech věnovali. Vážím si toho, že koronavirus neoslabil vaši štědrost a ochotu pomáhat.

S poděkováním a přáním pevného zdraví, pevné víry a neutuchající naděje,

za Diecézní katolickou charitu Hradec Králové

*Ing. Anna Maclová
ředitelka*

Tříkrálová koleda zazní

Pardubická charita Tříkrálovou sbírku připravuje již po dvacáté první, letos za ztížených podmínek pandemie. Naše zdravotní sestry, pečovatelky a sociální pracovnice každý den vyrazí do „terénu“ a pokračují v pomoci potřebným. Doufáme, že nám zachováte přízeň i v této náročné době. Také díky Vaším darům do tříkrálových pokladniček se nám v minulosti dařilo rozšiřovat služby a poskytovat je na profesionální úrovni.

Dnes více než jindy potřebujeme Vaši pomoc a doufáme, že koledníci budou moci přinést

požehnání do každé domácnosti. Vzhledem k situaci jsme připraveni i na alternativu, že koleda zazní na dálku, online. Podporu naší charitní práci můžete vyjádřit také darem na sbírkový účet 66008822/0800 u České spořitelny s variabilním symbolem 77705020. Letos podpoříte paliativní ambulanci a mobilní hospic, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, pomoc pěstounům a další. Více informací na www.pardubice.charita.cz. Budeme opět rádi za malé i velké koledníky, prosím, ozvěte se, prosím, na telefon či mail koordinátorovi Tříkrá-

lové sbírky Milošovi Láškovi (dobrovolnik-@charitapardubice.cz, 730 572 959).

Zároveň bych Vás chtěla pozvat na slavnostní zahájení Tříkrálové sbírky 6. ledna v 9:30 na Pernštýnské náměstí. Nad sbírkou tradičně převzal záštitu náměstek hejtmána Pardubické-

ho kraje Roman Línek a primátor Pardubic Martin Charvát.

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Marie Hubálková, ředitelka Oblastní charity Pardubice

8. charitní ples

Lístky na tradiční charitní ples, který je plánován na 30. ledna 2021 od 19:00 hod. ve Skautském centru na Vinici v Pardubicích, jsou již v předprodeji Turistického a informačního centra v Pardubicích. Nad touto benefiční akcí tradičně převzal záštitu náměstek hejtmána Ro-

man Línek a výtěžek z plesu opět podpoří Domácí hospicovou péči Oblastní charity Pardubice.

Jan Lohynský

Lůžko okamžitého přijetí

V pobytových Odlehčovacích službách Červánky V Ráji, které zajišťují péči o osoby, o které se běžně starají v domácím prostředí jejich blízcí, jsme vyhradili jedno místo – lůžko pro okamžité přijetí pro případy vážných nepřed-

pokládaných situací, kdy pečující osoba potřebuje zastoupit například z důvodu náhlé nemoci či úrazu.

Jan Lohynský

**Oblastní charita Pardubice přeje krásné prožití vánočních svátků,
do nového roku 2021 hodně zdraví pohody
a Božího požehnání.**

Mladý programátor Carlo Acutis byl v Assisi beatifikován

Itálie má od soboty 10. října 2020 nového blahoslaveného. Jeho ostatky vystavili začátkem října v Assisi pro veřejnou úctu. Italský chlapec, který byl známý svou oddaností Eucharistii a Panně Marii a zemřel v roce 2006 ve svých 15 letech na leukemii.

„Carlo Acutis, který s nadšením svého mládí pěstoval přátelství s Pánem Ježíšem a učinil středem svého života eucharistii a svědectví milosrdné lásky, je od nynějška blahoslavený a jeho každododroční liturgická připomínka se stanovuje na 12. října,“ pronesl v beatifikační formuli kardinál Agostino Vallini, který předsedal sobotní beatifikaci

v horní bazilice sv. Františka. Carlo Acutis se narodil v Londýně, žil v Miláně, odkud pocházejí jeho rodiče, přítomní na dnešní beatifikaci, a také v Assisi, kde čerpal ze spirituality sv. Františka. Odešel na věčnost v roce 2006 ve svých patnácti letech, kdy onemocněl na leukemii, a je pohřben v bazilice Obnažení v Assisi.

Kardinál Vallini ve svojí homilii citoval tohoto mladíka, který byl od útlého věku přitahován úctou k eucharistii. „»Eucharistie je mojí autostrádou do nebe,« říkával často. Účastnil se denně mše a dlouho prodléval na adoraci Nejsvětější svátosti. »Do Ráje se jde přímo, přistupuje-li se denně k eucharistii!« – byl přesvědčen nový blahoslavený, který mocně vnímal povolání po-

máhat druhým objevovat blízkost Boha a krásu přebývání s Ním. Za tímto účelem používal také internet,“ zdůraznil kardinál Vallini. „Chápal, že internet není jenom prostředek zábavy, nýbrž i prostor k dialogu, poznání, sdílení, vzájemné úcty a odpovědnosti, aniž by bylo třeba mu otroč-

čit. Věděl, že v bezbřehém virtuálním světě je třeba umět rozlišovat dobro od zla. V této pozitivní perspektivě vybízel k používání moderních komunikačních prostředků při šíření evangelia a k oslovení co největšího počtu lidí, aby mohli zakusit krásu přátelství s Pánem. Vytvořil s tímto

úmyslem např. webovou stránku, na níž posbíral známé eucharistické zázraky z celého světa a kterou používal také v katechezích pro děti. Velmi ctil Matku Boží, denně se modlil růženec a zasvětil se P. Marii. Modlitba a poslání byly charakteristickými body hrdinské víry Carla Acutise, který se ve svém krátkém životě dokázal svěřit Pánu za všech okolností, zejména v těch nejtěžších,“ zdůraznil kardinál Vallini, kazatel na sobotní beatifikační liturgii Carlo Acutise v Assisi.

Zdroj: Vatican News

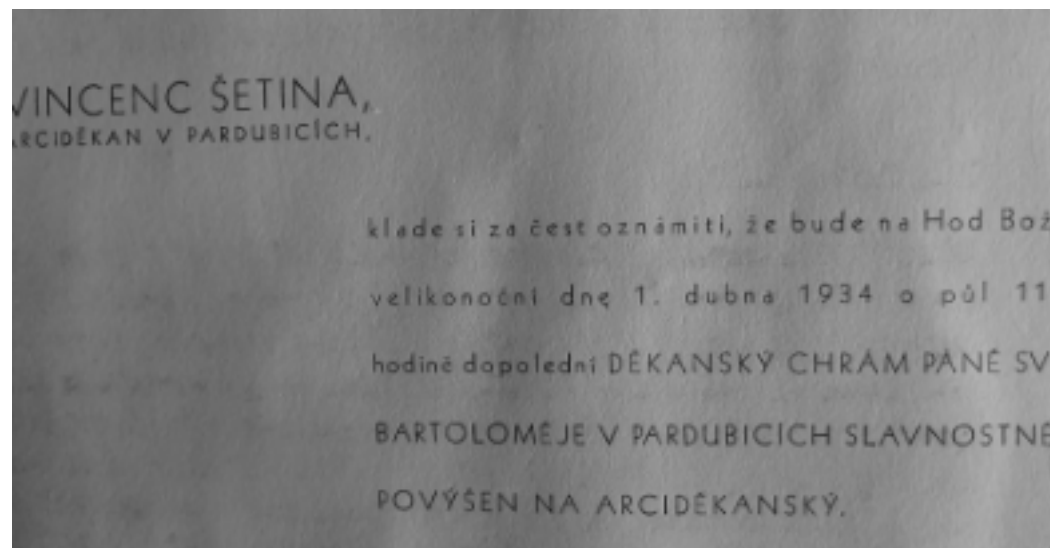

Z farní kroniky

Rok 1934

Jednota pro postavení nového kostela konala 2. února schůzi, na níž byli zvoleni noví funkcionáři. Získavši obecní pozemek na Skřivánku a spojivši se s řádem Salesiánů, kteří koupili v sousedství tohoto pozemku stavební parcelu, má naději, že se jí do dvou neb tří let podaří se stavbou započítí.

Již loňského roku při generální vizitaci slíbil nejdp. biskup zástupcům zdejšího města povýšení děkanství na arciděkanství. Dne 7. února byla u J.E. deputace členů městské rady vedena náměstkem starosty panem Františkem Štěpánkem a panem Černoousem a žádala, aby slib pana biskupa uveden byl ve skutek. Pan biskup žádosti deputace vyhověl a přítomného člena deputace děkana Šetinu jmenoval arciděkanem a děkanský kostel povýšil na arciděkanský. Zvláštní pastýřský list k tomuto povýšení vydaný byl přečten na Boží Hod velikonoční dne 1. dubna při oficiálním oslavení tohoto povýšení.

Mořic, z Boží a apoštolské stolice milosti biskup královéhradecký, doktor bohosloví

vzkazuje důstojnému duchovenstvu a milým věřícím děkanské osady pardubické pozdrav a požehnání ve jménu Páně.

Když mi loňského roku Bůh dopřál milosti, že jsem po celé tři dny dlel mezi Vámi, abych jako Váš biskup Vaši osadu visitoval a svátost sv. bířmování uděloval, dostalo se mě od Vás tolik projevů lásky a oddanosti, že mi zůstanou nezapomenutelnými. Vzpomínám zvlášť vděčně pozornosti, kterou mi věnovali i zástupci všech veřejných úřadů Vašeho města. Vykonal jsem svůj apoštolský úřad mezi Vámi poznal jsem, že převážná část katolíků pardubických, nedávši se zvíklati svody minulých let, zůstala věrna své římsko-katolické víře, kterou k nám přinesli slovanští věrozvěstové sv. Cyril a Metoděj, kterou vyznávali a za kterou umírali sv. Václav, sv. Ludmila, sv. Jan Nepomucký a celá řada našich světců a přesvědčil jsem se, že jste zůstali i oddáni té víře, které děkujeme za svou kulturu, ano i za svou národní existenci.

Dokázali jste to, že jste se veřejně a slavnostně hlásili k svému biskupu, kterého Vám poslal náměstek Kristův, Sv. otec Pius XI., že jste byli nábožně a v hojném počtu přítomni všem posvátným obřadům, které jsem konal, že jste měli péči, aby Vaše dítky přijaly svátost sv. bířmování a byly vyučovány ve svatém náboženství, jsouce přesvědčeni, že tento duchovní odkaz jim nenahradíte žádným bohatstvím, ani statkem tohoto světa.

Nemám jiného přání – a prosil jsem o to při mši sv. ve Vašem starobylém chrámu Páně sv. Bartoloměje – než, aby Pán Ježíš a Spasitel náš utvrdil ve Vás tuto svatou víru, aby v každé době nesla ovoce dobrých skutků a byla Jeho milostí a Vaším přičiněním Vám zachována až do smrti. Kéž také Rodička Boží, Panna Maria, vezme pod svou mocnou ochranu Vaši víru a Váš křesťanský život! Prosil jsem ji o to, když jsem za hojné účasti Vaší byl přítomen májové pobožnosti a vzdával hold Královně nebes. Vzpomněl jsem si, jak Vaši předkové v pohnutých ná-

boženských bouřích minulých století, když jim byly odňaty jejich kostely, brali útočiště k Panně Marii a shromažďovali se v kostele jí zasvěceném, který jim vystavěl slavný arcibiskup pražský a veliký ctitel Rodičky Boží, Arnošt z Pardubic, a který dosud stojí uprostřed Vašeho města. Nemám obavy o Vaši víru, dokud zůstane u Vás zakotvena dětinná úcta k té, jež nám dala Spasitele světa.

U příležitosti mé vrchnopastýřské návštěvy u Vás byla mi přednesena od vážných představitelů Vašeho města s panem starostou v čele prosba, podporovaná zástupci patronátního úřadu a slovním náčelníkem okresního úřadu, abych totiž Váš děkanský chrám Páně sv. Bartoloměje povýšil na arciděkanský a držitelům obročí děkanského udělil titul a hodnost arciděkanů, K žádosti této se připojili nesčetní věřící, spolky katolické a za duchovenstvo Váš pan děkan Šetina.

Drazí v Kristu! Chci Vám dátí trvalý projev své přízně a zůstaviti stálou památku své návštěvy u Vás a proto chci vyhověti Vaší prosbě. Vedou mě k tomu ještě jiné důvody.

Pardubice jsou největším městem mé diecéze, čítající s přífařenými obcemi přes 20 000 katolíků. Jsou národohospodářským střediskem východních Čech, sídlem četných státních úřadů, škol a kulturních podniků. Chovají a pietně udržují vzácné stavitelské památky, jež hlásají do dnes velikou minulost Vašeho města. Pardubice daly jméno slavnému arcibiskupovi pražskému Arnoštovi, jenž je miloval a měl o ně zvláštní péči, jako držitel zboží pardubického a letos dne 30.června bude tomu právě 570 let, co tento zbožný arcibiskup a vynikající státník zemřel v Roudnici. V chrámu sv. Bartoloměje chováte starobylý náhrobek, který Vám připomíná jiného dobrodince Vašeho města a ochránce víry a mravů, Viléma z Pernštejna. Četné chrámy Páně, zvláště ovšem chrám sv. Bartoloměje, hlásají živou víru a zbožnost Vašich předků a horlivost těch kněží a řeholníků, kteří při nich pracovali a za času bouří husitských a pozdějších, jimiž bylo Vaše město zmítáno, trpěli za víru na statcích a svém životě.

Maje tedy na zřeteli tuto slavnou minulost Vašeho města i jeho význam v době přítomné a chtěje dátí projev své blahovůle nejen katolíkům, nýbrž i celému Vašemu městu, povyšuji a tímto prohlašuji ke cti a slávě nejsvětější Trojice Boží, blahoslavené Panny Marie a k Vašemu duchovnímu i časnému blahu Váš děkanský

chrám Páně sv. Bartoloměje na chrám arciděkanský a děkanské obročí při tomto kostele na arciděkanství, uděluje přítomnému jeho držiteli i všem budoucím titul arciděkanů, a to s platností od Hodu Božího velikonočního tj. od 1. dubna t.r.

Oznamuje Vám s radostí povýšení toto, očekávám, že si budete tím více vážiti svého arciděkanského chrámu Páně, jej horlivě navštěvovati, a že budete poslušni svých duchovních správců, arciděkanů, a že tito i ostatní kněží, pracující na spáse Vašich duší, budou tím více pamětlivi svého božského poslání. Očekávám dále a žádám, abyste Vy všichni a zejména ti, jejichž jest to povinností, dbali o dobré a důstojné udržování arciděkanského chrámu Páně i ostatních chrámů Vašich.

Kéž Vás všechny sjednotí jeden duch svatě víry a jedno objetí svatě církve katolické!

Žádaje Vás, abyste byli pamětlivi ve svém arciděkanském chrámu Páně i mne, svého vrchního duchovního pastýře, a prostě Boha, aby milost Pána našeho Ježíše Krista zůstala povždy a Vámi, uděluji Vám své vrchnopastýřské požehnání: ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen

V Hradci Králové dne 25.března 1934

L.S

Dr. Mořic Pícha, biskup

Kalendář plánovaných akcí

Drazí farníci, vždy vkládáme do zpravodaje i kalendář farních akcí na nadcházející období, ale vzhledem k velké nejistotě plánování jednotlivých akcí nebudeme uvádět pevný kalendář, ale vše bude s předstihem ohlášeno v ohláškách a na farních stránkách farnosti. Děkujeme za shovívavost.

o. Jakub

Vánoční hymnus na lásku

Kdybych svůj dům vyzdobil jedlovými větvíčkami,
blikajícími světýlky a hrajícími zvonky,
ale neměl bych lásku ke své rodině,
nebyl bych ničím jiným – než pouhým aranžérem.

Kdybych se namáhal v kuchyni
a pekl kila vánočních zákusků, labužnických pamlsků,
a kdybych prostřel nádherný stůl,
ale neměl bych lásku k těm, s kterými žiji,
nebyl bych ničím jiným – než pouhým kuchařem.

Kdybych pomáhal v charitní jídelně, v domově důchodců zpíval koledy,
a všechn svůj majetek utratil na pomoc rodinám v nouzi,
ale neměl bych úsměv pro svoje blízké,
nebylo by mi to k ničemu.

Kdybych ozdobil vánoční stromček
zářícími anděly a háčkovanými hvězdami,
zúčastnil se různých vánočních akademií a oslav, a ve sboru zpíval koledy,
ale neměl bych v srdci Ježíše Krista, tak jsem vůbec nepochopil,
o čem Vánoce vlastně jsou.

Láska přeruší pečení kvůli objetí dítěte.
Láska přestane zdobit kvůli políbení manželského partnera.
Láska nezávidí druhým jejich dárky pod vánočním stromkem.
Láska neokřikuje děti, aby uhnuli z cesty, ale je vděčná, že je má.
Láska nedává jen těm, kteří můžou něco vrátit, ale s radostí
obdarovává právě ty, kteří dárkem odpovědět nemůžou.
Láska vydrží všechno, ve vše věří,
ve vše doufá,
vše vydrží.

